

Oszályozás		Tárgy: 331.876.009.01	
Hely: [redacted]		Idő: "1960"	
Személy:		Helyszám:	
Budapestre vonatkozó újságcikkek			
Szerző: <i>Oroszi István</i>			
Cím: NAPROL NAPRA			
Dicsőségtábla helyett			
Forrás:		(Hely)	(Idő)
<i>Nepszabadság,</i>			<i>1960. júl. 8.</i>
		(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda, Gerlóczy-u. 2. — 14806/51

Önkéntes munkát végezni a közösségért minden külön fizetség nélkül, ma már nem valami rendkívüli teljesítmény, sőt eléggé megszokott dolog, s mégis legszívesebben felsorolnám itt azoknak a nevét, valamennyiét, lehetnek vagy negyvenen, akik a múlt vasárnap délelőtt társadalmi munkában részt vettek az I. kerületi Czákó utcai sporttelep építésében.

Szinte még most is magam előtt látom a frissen, jókedvűen dolgozó kis csapatot a Naphegy és a Gellérthegy találkozásánál, a meredek Hegyalja út tövében, ahogyan már jókor reggel — sokan ilyenkor otthon még a másik oldalukra fordulnak —, ki lapáttal, ki csákánnyal serénykedik; vágják, hasítják a domboldalt, hordják az agyagos földet a majdani pályára.

Ott kubikol ingujjra vetkőzve az öszülő *Sthélik Ferenc*, az *Offset Nyomda* nyomdásza — 30 órát a contóra vállalt, így mondja, s ha szükség lesz rá, többet is teljesít — nyomában a 69 éves *dr. Nagy Dezső* és felesége a *Logodi utcaból* —, „engem a *Barátosi Jóska*, a tanácstagunk hívott, s 21-en jöttünk el a körzetünkből” feleli az érdeklődő szóra, — *dr. Király Péter* a kerület tisztiorvosa az elvégzett munkát írja be, kinek-kinek az igazolókönyvecskéjébe, *Sarrang János* mérnök a munkálatok műszaki „hivatali” irányítója, aztán itt van *Kurucz István*, üzemi szakmunkás, *Vörös József* építésmérnök, a betegségből még teljesen fel sem gyógyult *Molnár János* szabó, lakóbizottsági tag; a 14 éves *Horváth Ildikó* úttörő, a hasonló korú *Simorjai Zsolt*, *Barna Ilona* és *János*, a két KISZ-es, s — hogy

mennyire nem minden a külső, velük vállvetve dolgozik két cowboyadrágos, kissé „túlmodern” frizurás ifjú is. (A nevüket sajnos nem tudom.)

Ha nem is adhatok teljes „protokollt” valamennyi részvevőről, e néhány név, életkor, foglalkozás és apró mozzanat különösebb kommentár nélkül is sokat mond a vasárnapi tabáni önkéntes brigádról, az emberek szívééről, gondolkodásáról, egy kicsit egész életükről — s az országéről is.

Még távoli a gyakorlati cél: a lelátókkal megépített, jól felszerelt futball- és röplabda-pálya, ahol a környék fiatalsága zajos, izgalmas mérkőzéseken vetekszik majd az elsőségért, a Gellérthegy aljába tervezett szabadtéri színpad, amely a kerület művelődni, szórakozni vágyó lakosságának kívánságára, zömében szintén társadalmi munkával épül, s talán két esztendő múlva készül el, mégis százán és százán jönnek el hétről hétre mások is, hétköznapon és vasárnap, szívesen feláldozva szabad idejükből néhány órát, hogy mielőbb szebbé, otthonosabbá tegyék szűkebb hazájukat, a kerületet.

Véletlen, hogy éppen ezzel a vasárnapi csoporttal találkoztam össze, de aligha véletlen az egészséges jókedv, a lelkesedés, amit az együttesen végzett jó munka öröme szült, a baráti közösségi szellem, amely a tanács- és lakóbizottsági tagok jó példája nyomán néhány órára együttes erőpróba-ra összehozta a kis munkacapatot.

Apró „hétköznapi” tettük megörökítésére ezért írtam most dicsőségtábla helyett ezt a néhány sort.

Oroszi István